

der er blevet bekendt — og jeg kan her ikke røbe nogen Hemmelighed — i Fjor givet Regeringen sin Tilslutning til den Ordning, som den tidligere Konseilspræsident (N. Neergaard) søgte Gruppernes Tilslutning til. Men om jeg end som sagt kan siges at være inhabil, naar Talen er om at tale paa andres Vegne, vil jeg alligevel for min egen Person gøre nogle faa Bemærkninger ogsaa om dette Spørgsmaal.

Jeg vil i al Almindelighed sige, at det har min Sympati, at vi snarest mulig kunde faa en ny og retfærdigere Fordeling af Valgkredsene end den nuværende. Det kan jeg saa meget lettere sige, som jeg allerede for en Del Aar tilbage har givet min Tilslutning i saa Henseende, ogsaa ved Udtalelser her i Tinget — om jeg ikke husker fejl —, jeg har ikke set det efter. Men jeg vil ganske vist sige, at hvis man tager Spørgsmaalet isoleret som en Valgkredsreform uden Forbindelse, direkte eller indirekte, med en Grundlovsændring, faar jeg nogen Betænkeligheder ved Sagen. Jeg ved heller ikke rigtig, hvormed man skal begrunde „Midlertidigheden“, naar man tager det som noget fuldstændig isoleret, som en Sag, der ikke har Forbindelse med Grundlovsændringer eller andre store Spørgsmaal, der staa paa Dagsordenen. Jeg kunde derfor tænke mig — og jeg tror, jeg i saa Henseende kan tale paa de to, men i hvert Fald paa den ene 11-Mands-Gruppens Vegne, nemlig den, jeg tilhører —, at man vil sige, at skulle vi gaa til en midlertidig Omordning af Valgkredsene, maa det være en tydelig udtalt Forudsætning fra de forskellige Sider, at man gaar til denne Omlægning af Valgkredsene, fordi man derved ønsker at tilvejebringe et Folketing, der, om jeg saa maa sige, er mere berettiget til baade at drøfte og tage Stilling til den Grundlovsændring, som jeg mener bør følge. Jeg ved ikke, om der ligefrem kan knyttes en paragrafmæssig Forbindelse mellem disse to Ting — jeg har ikke gennemtænkt dette tilstrækkeligt, kan derfor ikke udtale mig derom og har heller ingen Forpligtelse dertil —, men at der bør være en saadan udtrykkelig udtalt Forbindelse mellem dem, at det bliver tydeligt, at det, man vil opnaa ved den nye Valgkredsordning, er at tilvejebringe et Folketing, der kan siges netop at være skabt med det for Øje at skulle foretage den Grundlovsændring, som vi dog bør have, vil jeg i hvert Fald indtil videre anse for over-

ordentlig ønskeligt for ikke at sige nødvendigt.

Maa jeg i Forbindelse med Spørgsmaalet om Valgkredsordningen, og hvad jeg her har sagt om Ønskeligheden af at tilvejebringe et Folketing, der kan siges at være et mere direkte Udtryk for de Ønsker og Krav, baade med Hensyn til Forfatningsspørgsmaalet og for Resten ogsaa med Hensyn til mange andre Spørgsmaal, der ere oppe i Befolkningen, sige, at naar den højtærede Konseilspræsident — og jeg tror navnlig det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) — gik ud fra som givet, saa vidt jeg forstod, at de tidligere Regeringspartier vare meget ængstelige for at faa et nyt Valg, tage den højtærede Konseilspræsident og det ærede Medlem fejl. Der er ikke en saadan Ængstelse for at faa et nyt Valg. Jeg mener, at det i nogen Grad maa erkendes, at det Valg, der foregik den 25. Maj, var og netop ogsaa burde være præget af den Situation, som da forelaa, saa at der var noget berettiget i en Tanke, som jeg mindes var udkastet i et Blad forud for Valget den 25. Maj, gaaende ud paa, at Regeringen paa en eller anden officiel Maade skulde have lovet Vælgerne, at det Ting, der blev valgt den 25. Maj — det da forestaaende Valg —, kun skulde beskæftige sig med Forsvarssagen, men derefter skulde Tinget opløses, saa at de Vælgere, der af Hensyn til Forsvarssagen havde stemt paa andre Kandidater, end de ellers vilde have gjort efter deres almindelige politiske Synspunkt, kunde faa Lejlighed til at stemme paa ny. Selvfølgelig var den Tanke upraktikabel, men der var dog noget i den, og at det med nogen Ret kan siges, at det Folketing, der sidder, ikke er et fuldgyldigt Udtryk for den almindelige politiske Opfattelse i Befolkningen, skal jeg gerne indrømme. Netop ud fra denne Betragtning vilde jeg ikke se noget galt i, at der blev en Lejlighed for Vælgerne til at udtale sig ved et Valg. Men jeg vilde ganske vist kræve, at den Lejlighed for Vælgerne til paa ny at udtale sig ved et Valg maatte gives dem paa et nyt Grundlag, saa at det ikke blev et nyt Valg paa det samme Spørgsmaal nu, efter at Spørgsmaalet er løst, men at det virkelig blev et Valg paa Sager, som ligge for. Og i saa Henseende henviser jeg atter til Ønskeligheden af, at vi, hvis vi gaa til en Valgkredsreform, udtrykkelig slaa fast, at vi derved ville søge at opnaa et Folketing, der netop er valgt med det for Øje